

Atmosferinio slėgio poveikis žuvų kibimui

Parašė zvejams.lt

Antradienis, 11 Birželis 2013 19:30

Slėgis, o tiksliau jo pokytis veikia žuvų aktyvumą.

Slėgiui mažėjant ir tuo pat mažėjant oro ir vandens temperatūrai (pavyzdžiui prieš lietų) žuvis jaučia diskomfortą ir dezorientaciją. Kibimas sustoja, kadangi deguonis tankis ir kiekis keičiasi vandenyje.

Keičiantis slėgiui keičiasi ir vandens tankis. Žuvis tam tikrą laiką praranda orientaciją. Visa tai įvyksta, todėl, kad žuvų organų veikimo principas panašus į gylmatį (kai leidžiamos bangos į vandens plotą). Ir jeigu (įtakojant sumažėjusiam slėgiui) keičiasi įprastos aplinkos savybės, keičiasi ir aplinkos pajautimas pas žuvis. Bet tai ne ilgam. Žuvys greitai adaptuojasi prie naujų sąlygų. Pavyzdžiui pakyla iš gylio į paviršių.

Padidėjus slėgiui (vandens tankis didėja ir vandens lygis telkinyje mažėja) žuvis kyla iš gylio link paviršiaus ir atvirkščiai mažėjant slėgiui – ji pasitraukia į gylį. Adaptacijos laikotarpiu, persiorientuojant prie naujų sąlygų žuvis mažai aktyvios.

Augant slėgiui žuvis aktyvėja – kibimas padidėja. Bet yra išimčių. Aktyvumas dugną mėgstančių žuvų mažėja. Pavyzdžiui šamų. Per vasaros pačius karščius šamai ir kai kurios kitos plėšrios žuvys mažai aktyvios.

Mažėjant atmosferiniam slėgiui, žuvų aktyvumas mažėja. Bet yra išimčių. Kai kurioms plėšrių žuvų rūšims, kaip šamai, lydekos (pavyzdžiui prasidėjus rudeniniam atšalimui) prasideda pats maitinimosi laikas.

Jeigu slėgis šokinėja stipriai ir dažnai – visų žuvų kibimas nustoja visai. Jos tiesiog neturi jėgų ieškoti maisto.

Atliekant žuvų stebėjimus pastebėta, kad kuo didesnės žuvys, tuo skausmingiau perneša besikeičiančio oro faktorius. Todėl, esant nepalankiam orui, ant kabliuko užkimba tik smulkios žuvys. Tai, kad žuvis staigiai keičiantis slėgiui kimba blogai, žinoma daugeliui. Esant aukštam atmosferiniam slėgiui žuvis laikosi telkinio duobėse, o esant žemam dažniausiai pakyla į viršutinius vandens sluoksnius.

Žiemos periodu, kai žuvis kenčia nuo deguonis bado, jos labai sunkiai pakelia oro pasikeitimus ir dažniausiai visai nustoja judėti ar rodyti susidomėjimą jauku. Šiuo laikotarpiu jos labai jautrios vandens temperatūros pokyčiui. Net ir nežymūs pokyčiai keičia povandeninių gyventojų elgesį. Kai pradeda rimtai šalti, žuvis stovi žiemojimo duobėse. Prasidėjus pavasariniam atšilimui, ypač jai tai tęsiasi keliolika parų, žuvis darosi daugiau mažiau aktyvios ir vėl pradeda maitintis.